

CONTRADICCIONS DE L'ÀLCORÀ. La sura 5 de l'Alcorà promet la salvació eterna, també per als jueus i cristians. Però en altres fragments utilitza sense embuts un llenguatge de violència. Ni més ni menys que 206 vegades s'hi enalteix la guerra i s'hi poden trobar 25 ordres de matar explícites.

Clemens Höges i Matthias Schulz
© Der Spiegel

Sota l'encanteri del profeta

El dia 8 de juny de l'any 632, mentre Mahoma jeia al llit amb forts mals de cap, la jove comunitat musulmana tremolava. Mahoma era el fundador de la nova religió, havia conquistat la meitat de l'Orient Mitjà, havia plantat cara al domini de l'imperi bizantí i aparentment fins i tot havia sobreviscut a 15 atemptats contra la seva vida.

Però aquell 8 de juny, Mahoma, l'home escollit que fins i tot havia tractat amb l'arcàngel Gabriel, jeia postrat al llit moribund als 62 anys. Un biògraf de →

Per justificar la seva campanya sanguinària, el grup terrorista Estat Islàmic defensa que es basa en els orígens de l'islam. Però quina és la verdadera història de l'islam durant set segles? El profeta Mahoma era partidari de la venjança, o de la pau? Investigadors ens aclareixen què diu realment l'Alcorà.

LA GUERRA D'EI. L'única faceta de l'islam que Abu Bakr al-Baghdadi ha reanimat és la bèl·lica. Per aconseguir els seus objectius adoctrina els nens i els lliga a cinturons d'explosius.

era fals, i per això l'escriptor va denunciar Mahoma públicament.

Quasi sembla com si hi hagués enviats dos Al·làs: aquell que antigament predicava l'amor al pròxim i després, a Medina, l'assedegat de poder que s'implicava en batalles cada vegada més sagnants. L'autor Abdel-Samad compara la vida de Mahoma amb el camí de Lenin, des de l'esperançador teòric comunista fins a arribar a cap màxim de la Unió Soviètica.

La doctrina de la violenta gihad, no obstant, va portar lluny l'Orient. Mahoma va unir les tribus que estaven en disputa; sobtadament va recollir els àrabs de la foscor de la història i els va posar com a jugadors de la política mundial. L'any 634 van guanyar per primera vegada un exèrcit bizantí, i poc després arribaven al Nil.

És aquesta faceta bèl·lica de l'islam, l'única que el cap terrorista Abu Bakr al-Baghdadi ha reanimat. Per aconseguir el seu objectiu, deixa que instrueixin els nens i els posa cinturons d'explosius a l'estómac. El motiu d'això rau en versos d'un món antic que, no obstant, encara avui dia, milions de musulmans conservadors es prenen literalment.

Aquest és el drama de l'islam: el seu gran llibre es considera la pura paraula de Déu que ha caigut directament del cel. Només uns quants escollits erudits musulmans saben interpretar-ho oficialment. Però el missatge de la creença arriba a tots els musulmans?

"Sapere aude", atreveix-te a saber. Amb aquest lema esclaridor, Immanuel Kant va portar llavors llum a la fosca casa de la religió que agitaven antics fantasmes; la guerra de la fe d'Europa s'acabaria definitivament.

Alguna cosa semblant desitja el polític Abdel-Samad. Té clar que "la reforma del pensament comença si els musulmans s'atreveixen a alliberar Mahoma de la gàbia de la inviolabilitat i el deixen ser un home altre cop, l'home que sempre va ser. ●

*Traducció d'Helena Martínez,
Núria Murie i Gerard Plana*